

İnsan ne ile doyar?

Doç.Dr.Saim Kayadibi

22 Haziran 2017, 00:00

İnsanın ne ile doyacağı bilinmese de, dünya ve dünya nimetlerine karşı tatmin edilemez hırsı küçük bir mezarla doyar. Gözünü bir avuç toprak doyuruverir.

Bu hırsın dramatik bir hikaye ile dillendirildiği Pahom'un hazin ve ibretlik öyküsü Tolstoy'un insanı anlamaya yönelik yazdığı müthiş bir hikayedir. Kendi halinde sıradan bir çiftçi olan Pahom, daha zengin bir hayatın hayalini kurmakta, arzularını hayalleriyle kamçılıamaktadır. Günlerden bir gün, cömert bir Köyağası'nın bedava toprak verdiğini işitir. Hayallerinin ancak bu şekilde gerçeğe dönüşeceğini düşünerek cömert Köyağası'nın yanına gider ve bedava toprak almak istediğini söyler. Köyağası “memnuniyetle” der ve Pahom'a arzularının gerçekleşmesi için “Sabah güneşin doğuşundan batışına kadar katettiğin bütün yerler senin, fakat güneş batmadan yeniden başladığın yere dönmen şart.” der ve ekler “Yoksa bütün hakkını kaybedersin.”

Pahom hayalinin gerçekleşmesi için, sabah güneşin ilk ışıkları ile birlikte başlar yürümeye, bağlar, bahçeler, tarlalar, bayırlar, verimli topraklar aşar. Tam geri dönecekken gördüğü sulak ve ağaçlıklı bir araziye es geçemez. Şu bağ da olsun şu bahçe de olsun derken bakar ki güneşin batmasına az kalmış. Bütün kazanımlarını kaybetmemek için koşar adımlarla başladığı yere geri dönmek için nefes nefese kalır, tâkâtı kesilir. Nefes nefese giderken halsiz kalır, burnundan kanlar damlamaya başlar. Tam başladığı noktaya yaklaşmışken nefesi tükenir ve olduğu yere yığıla kalır ve bir daha da kalkamaz...

Köyağası ibretle hadiseyi uzaktan izlemektedir. Çok defa şâhit olduğu hâdisenin bir benzeri yeniden vuku bulmuştur. Adamlarına bir mezar kazdırır ve Pahom'u oracığa gömerler. Sonra Köyağası mezarın başında durur ve şöyle der: “Bir insana işte bu kadar toprak yeter!”

Hakikaten insana kanaatten daha güzel bir zenginlik verilmemiştir. Kanaatkâr insan en zengin insan, arzularını kontrol edebilen insan en güçlü insandır.

Elbette insan mayası gereği dünyaya ve dünya zevklerine karşı çok isteklidir. Arzu ve isteklerine karşı zaafiyet içinde bulunan insanın kendini kontrol edip yaşamı bir denge içinde sürdürebilmesi pek kolayca elde edilebilecek bir meziyet değildir. İnsanın dünyaya ve dünyadakilere karşı hırs ve iştiyakının tükenmesi mümkün olamayacağına göre arzularından tamamen vazgeçmesi de mümkün değildir.

Geçmişte yaşanmış tecrübelerden, bize gelen öğretilerden dersler alınarak belki dünyanın çekim gücüne karşı direnç gösterme becerisi elde edilebilir, karşı konulamaz arzular böylece dizginlenebilir.

Ölümler acılar getirir, insanı kısa süreliğine de olsa silkeler, sarhoşluktan ayıktırır. Hayatın bir gün biteceği katıksız gerçeğini ölüm hatırlatsa da, dünyaya olan çekim gücü insanı yeniden alışageldiği yaşam öyküsüne çeker götürür.

Katıksız gerçekten kopartılan insan artık tatmin edilemez hırsının, başedilemez arzularının peşinden koşmaya devam eder. Tâki yeniden bir ölüm haberi gazetelerden okunmaya, camilerden selâ seslerinin duyulmaya

başlamasına kadar. Bir anlık silkeleniş, kısa süreli hatırlama, derin bir nefes alış, içinde bulunduğumuz yaşamın geçiciliğine olan hayıflanma ve ölümün kekremsi tadı ağzımızın tadını kaçırmaya kadar bu süreç tekrar eder durur.

İnancında samimi olmak ister insan aslında, inandığı değerler için yaşamaya, savaş vermeye yemin eder, belki en fazla üç gün sürer ölümün kekremsi tadı ve sonra dünyaya olan şevkimizde kaybolur gider. Yavaş yavaş çeker tuzağına insanı.

Hiçbir zafere çiçekli yollardan gidilemeyeceği için, mutluluğa ermek adına insan irade gücünü eğiterek her türlü zorluğun üstesinden gelebilir. Sınavlar insanı daha güçlü kılar, yenildikçe insan yenmeyi öğrenir.

Ramazan boyunca herbirimiz ciddi bir manevi eğitim çalıştayından geçtik, Kadir Gecesi ile zirveye ulaştı mücadelemiz. Arzularımıza gem vurmaya yeniden öğrendik. Şimdi bu edinmiş olduğumuz güzel hasletleri yıl boyunca devam ettirme azmini kuşanmalıyız.

Pahom'un düştüğü hataya düşmeden elimizdekilerle yetinmeli, sonu hüsrana hayallere kapılmadan ulvi hedefler için projeler yapmalıyız. İnsanın karnı kuru ekmekle de doyar.

<http://milatgazetesi.com/insan-ne-ile-doyar-makale,116337.html>